

SKOTTLANDSRESAN - 1. Översegling Nordsjön

30 juni - 4 juli

Seawind tar tåten mot Skottland

Lördag 30 juni kl. 14.00 bar det av västerut! Efter möte med familjen Hellman i Seawind vid Djupsundsholmarna söder om Rörö och med positiva väderrapporter för kommande dagar satte vi kurs 270 grader. I lugnt väder passerade vi Skagen men fick framåt natten lätta västliga vindar så vi stöttade periodvis med motorn. Söndag morgon kunde vi åter sätta segel då vinden gick över till sydost och ökade till 10-12 m/s och vi gjorde bra fart mot målet.

En liten brasklapp fanns, då alla rapporter hade visat ett blåsväder under natten mellan söndag och måndag i trakterna av Lindesnes/norska västkusten, så eventuellt skulle det bli ett kort stopp där.

Vi gick så bra så vi beslutade att fortsätta... Passerade 20 Nm söder om Lindesnes, för att komma söder om blåsvädet, sent på söndag kväll och sedan kom vinden!

Ökade till 15-17 m/s och sjön växte. Då kom alla tankar man haft under våren/försommaren.

Nordsjön har ju inte det bästa ryktet och historierna är många.

Skulle vi ha det så här i flera dagar? Hur mycket mer vind skulle det bli? Kunde det bli så illa så man aldrig mer ville segla? Hur hög skulle sjön komma att bli? Ja, många frågor, men inga svar.

Vår längsta segling tidigare var från Thyborön till Helgoland, dvs 180 Nm vilket klarades av på 1½ dygn.

Kuling i nattmörker, värre blev det aldrig

Det var också nu man upptäckte vad ordet sjöstuva betyder! En massa oväsen hördes nere i båten med skott som knirrade och knarrade, sjöar som bröt och en hel massa saker som åkte runt i skåpen. Detta upptäckte man givetvis precis när man skulle gå och lägga sig. Kröp runt och vadderade inne i skåpen med vad jag råkade få tag i; handdukar, grytlappar, skumplast och liknande. Stupade dödstrött i sjökojen och upptäckte att jag glömt stuvén under sjökojen. Värsta skramlet befann sig under huvudkudden! Somnade gott ändå och när jag gick på mitt pass kl. 03.00 hade vinden avtagit till 10-12 m/s och något senare lugnade sig sjön.

Bosse kunde med stött självkänsla konstatera att när det brallar i så styr vår autopilot bättre än vad vi själva klarar. Definitivt mer fokuserad!

Måndags dygnet blev en av de finaste seglingar jag varit med om! Stadig sydostlig vind som bar oss i rätt riktning med bra fart och gav oss härliga surfar då och då. Loggade 10,3 knop vid ett tillfälle - wow!

Förvånande vad fort man kommer in i rutiner på en sådan här segling. Ingen av oss var sjösjuk och det blev lagad lunch och lagad middag varje dag. Jag tog kökspassen och Bosse svarade mer för båten under dagen. Efter middagen, som vi oftast åt vid 20-tiden, sov Bosse ett par timmar och sände sedan positionsrapporter och liknande via kortvågsradion. Sedan tog han hundvakten mellan 00.00 - 03.00 och jag hade ett pass mellan 03.00 - 06.00. Efter att jag sovit någon timma eller två till åt vi frukost tillsammans vid 9-tiden.

Under dagen sov vi ofta någon timma var och vid 14-tiden blev det lunch.

Nydušad till lunch vid dukat bord

Bosse har sovpass

Fast man aldrig sover mer än tre timmar så funkar det och man vaknar när det är dags. Därmed inte sagt att man är pigg ☺!

Vi har nu fått ovärderlig kunskap om vilka förbättringar som behöver göras. I vårt pentry har vi kvar originalspisen från 1985 som är i kanonskick (tack för det Gunnel Benjaminsson). Men som med allt annat har en viss utveckling skett och våra slingerskydd passar nog bäst på leksaksavdelningen numera. Kokande vatten som inte står kvar på spisen är ingen höjdare!

Som alla som känner mig vet älskar jag kaffe och det duger inte med pulverkaffe! Nä, riktigt bryggkaffe ska det vara - starkt och mycket.

Är man som jag en tvärhand hög så hjälper det inte med grabbräcke i taket - man måste ju nå upp för att de ska funka. Till nästa år blir det en rem bakom häcken.

Under måndag eftermiddag firade vi att vi kommit halvvägs. Till firandet, med kaffe & choklad, fick vi oväntat besök! Ett gäng delfiner kom och hade uppvisning för oss. Då kände man att detta kan man lätt leva med...

Man kommer väldigt nära naturen när man befinner sig på havet under en sån här resa. Många olika sorters fåglar slog följe med oss periodvis, t ex. stormfåglar som är helt fantastiska på att flyga längs vattenytan. Gott om havssulor såg vi också.

Brevduva? Posten var inte till oss...

Här fanns inget Internet men vi var inte utan kontakt ändå. Fick besök av en ringmärkt duva (brevduva?) som pustade ut några timmar hos oss.

Däremot fick vi testat vår nyinstallerade kortvågsradio som fungerade mycket bra. Härligt att kunna sända positionsrapporter och mail, hämta hem gribfiler som visar väderläget och, om man vill, kunna prata med omvärlden!

Att ha Seawind i närheten och kunna kommunicera via VHF var en härlig trygghet. Bara att det fanns en röst där ute i mörkret om man hade en fundering på sitt nattpass... Under hela överseglingen hade vi dem alltid inom VHF-avstånd.

Natten till tisdagen passerade vi vår första oljeplattform. Oj, vilken julgran!

På tisdag förmiddag dog vinden ut och så småningom fick vi dimma.

Hela det sista dygnet gick vi för motor. Lite långtråkigt men delfiner muntrade upp oss. Tyvärr så såg vi ingenting när vi kom in mot Skottlands kust, hade ju varit roligt att se hur landskapet såg ut!

Istället fick jag se hur Lasse på Seawind hissade skotsk gästflagg, vilket även vi gjorde (mer om detta senare).

Gick vidare in över Moray Firth och på onsdag morgon lättade äntligen dimman, så inloppet mot Inverness blev vår första bild av Skottland. Inte så dåligt, här mötte vi delfiner som hoppade rakt upp i luften! Tyvärr på icke fotovänligt avstånd...

Bosse hissar skotsk gästflagg

Kunde slutligen slussa in i Caledonian Canal och efter exakt fyra dygn till sjöss la vi till i en liten marina i sealocken i Inverness efter ca 500 Nm i 270 grader.

Firade med champagne hos Hellmans, men ingen hade någon större längtan i land utan vi kände allihop att vi kunde fortsatt mycket längre.....

Lasse korkar upp champagne efter avslutad Nordsjöfärd

Jag tror inte man kunde önska sig bättre förhållanden. Hur ofta är det stadig sydostlig vind?

Visst blev det långtråkigt med motorgång hela det sista dygnet men tänker man på vad alternativen kunde ha varit, t ex västlig kuling, så var det helt ok.

*Clachnaharrys Sealock vid Inverness -
inloppet till Caledonian Canal*

*Clachnaharry Inn -
första skotska puben vi besökte*

Så tillbaka till gästflaggan. Inför avfärden hade jag köpt en engelsk gästflagga vilket Bosse hade väldigt roligt åt. Någon skotsk fanns inte i svenska båtaffärer. Diskuterade med Lasse och Mona på Seawind, som har bott i Skottland ett år, och det var skotsk flagga som gällde. I brist på sådan kan man använda signalflagga M, men vi skulle ju använda flaggspelet under Classic Malt Cruise, så i första skotska hamnen inköptes äkta gästflaggor. Vi kunde senare konstatera att mycket få båtar seglade med skotsk flagg, men man bar skotsk gästflagg.

Ett fåtal utländska båtar förde både engelsk och skotsk gästflagg.

